

§. 2.

За давидова та кротость.

Год. на миръ 4429. 2. Царст. 5. 6. 7. 8.

Давидъ, второй-атъ Царь Израилски, былъ на духъ великъ и неустарашимъ, отсвѣтъ туй еще и снисходителенъ, милостивъ къмъ неимотны тѣ и бѣдны тѣ, и кроткъ въ Царско то си величіе. Тои завоювалъ отъ Евусее тѣ, горѣ тѣ Сіонъ, коя то подыръ това станѣла мѣсто на негово то пребываніе, и мѣсто, дѣто се пазель Господій атъ Кивотъ, найпърва та Израилска Светыня. Той довелъ Богослуженіе то въ подобрь поредкъ; сѣкакъ се трудялъ да е полезенъ на Божія та Църква, ида се показва баща на подданныцы тѣ си. Натова сѣ доказателство *Псалми ты му*. Въ тѣхъ се нахожда.

(поеманіе).

1). Истинно и ясно понятіе за Бога, и много преполезни наставенія, кои то дава той на свои тѣ подданныцы, и имъ описва кросотѣ тѣ на добродѣтель та, гнусутѣ тѣ на порокатъ.

2). Твърдо упованіе на Бога съвършено утѣшеніе въ злочестіи тѣ.

3). Достойнъ примѣръ за подражаніе къмъ богоговѣйна молитва.

4). Благодареніе заради помощъ та, коя то му подавалъ Богъ и милость та.

5). Предѣненіе за искупителятъ на Миръ зашто съдържаватъ умилителны поученія Псалми тѣ на *Давида*, Христіанска та Църква узаконила да ги четѣтъ сѣки день въ Богослуженія та.